

Arrest

nr. 282 955 van 10 januari 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. ABBES
Xavier de Buestraat 26
1180 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XI, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 19 september 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 31 augustus 2022 tot terugdrijving (bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 22 september 2022 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 4 november 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 14 november 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker heeft de Tunesische nationaliteit.

Op 31 augustus 2022 betrad verzoeker het Belgisch grondgebied via de luchthaven Brussel Nationaal vanuit Tunis. Bij nazicht van zijn Schengen Visum, nr. FRA523824580, bleek dit visum als "Revoked" (ingetrokken) geseind te zijn.

Verzoeker verkreeg een Schengenvisum type C voor 90 dagen (tussen 19 februari 2019 en 18 februari 2023) vanwege de Franse autoriteiten.

Op 9 mei 2022 werd het visum ingetrokken door de Belgische autoriteiten. Als reden van intrekking werd vermeld: *"The applicant's intention to leave the territory of the Member States before the expiry of the visa could not be ascertained"* (de intentie van de verzoeker om het grondgebied van de lidstaten te verlaten voor verval van het visum kan niet worden gegarandeerd).

Op 31 augustus 2022 werd ten aanzien van verzoeker een beslissing tot teruggrijping (bijlage 11) genomen. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"de heer / mevrouw :

naam O. voornaam A.

geboren op X te T. geslacht (m/v) Mannelijk

die de volgende nationaliteit heeft Tunesië

houder van het document nationaal paspoort van Tunesië nummer H345839

afkomstig uit Tunis met BJ396 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

(A) Is niet in het bezit van een geldig reisdocument /van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid 1, 1°/2°)

Reden van de beslissing:

(B) Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst reisdocument (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2

Reden van de beslissing:

X (C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing: Betrokkene legt een geldig nationaal paspoort van Tunesië en een visum type C nummer 523824580 afgeleverd door de Franse autoriteiten te Tunis voor. Echter het visum werd op 09.05.2022 ingetrokken. Betrokkene beschikt zodoende niet over een geldig visum of machtiging tot verblijf welke hem toelaat het Schengengrondgebied te betreden.

(D) Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst visum of verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing:

(E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing:

Het volgende document/de volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd:

(F) Heeft reeds gedurende negentig dagen in een periode van 180 dagen op het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verbleven (art. 3, eerste lid, 2°, van de wet van 15 december 1980, en art. 6, paragraaf 1, inleidende formule, en paragraaf 1bis, van Schengengrenscodel)

Reden van de beslissing:

(G) Beschikt niet over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugreis naar het land van oorsprong of het transitland (art. 3, eerste lid, 4°)

Reden van de beslissing:

(H) Staat ter fine van weigering van toegangesignaleerd (art. 3, eerste lid, 5°, 8°, 9°)

▪ *in het SIS, reden van de beslissing:*

▪ *in het ANG / Algemene Nationale Gegevensbank, reden van de beslissing:*

(I) Wordt geacht de openbare orde en de nationale veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een van de Lid-Staten van de Europese Unie te kunnen schaden (art. 3, eerste lid,

6°/7°)

Reden van de beslissing:

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 74/5 van de Vreemdelingenwet, van de formele motiveringsplicht zoals die volgt uit artikel 62 van de Vreemdelingenwet en uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker licht zijn middel toe als volgt:

“La partie requérante conteste la décision prise le 31 août 2022 et notifiée le même jour :

En ce que la partie défenderesse a violé son obligation de minutie et de bonne administration prenant une décision disproportionnée à l'égard du requérant ;

Alors que la motivation formelle des actes administratifs constitue une formalité substantielle consistant en l'indication, dans l'instrumentum d'un acte administratif, des motifs de droit, c'est-à-dire des dispositions normatives dont l'auteur de l'acte fait application, et des motifs de fait, à savoir les circonstances qui ont présidé à son adoption, qui constituent le fondement de cet acte ; Que cette obligation a été généralisée par la loi du 29 juillet 1991 à tous les actes administratifs individuels ;

Que le but des dispositions légales précitées est d'astreindre l'administration "à fournir au juge une base solide à son contrôle de légalité" et que "l'obligation générale de motiver les actes administratifs en la forme constitue aussi une garantie essentielle pour le bon fonctionnement, c'est-à-dire pour le contrôle de la légalité des actes administratifs" (Dominique Lagasse, la loi du 29/7/1991, J.T., 1991, page 737) ;

Que E. Cerexhe et J. Vande Lanotte rappellent que “Lorsqu'il s'agit de décisions qui ont fait l'objet de discussions au sujet desquelles l'autorité dispose d'un large pouvoir d'appréciation, la motivation doit être détaillée. ” ;

Que dans la justification de l'amendement qui est finalement devenu l'article 3 de la Loi sur la motivation formelle des actes administratifs, on peut lire, “Si la motivation est obligatoire, il doit y avoir un rapport de proportionnalité entre l'importance de la décision et sa motivation”. Tel est le sens du membre de phrase: “Elle doit être adéquate”. En commission de la chambre, le ministre a estimé que “cette obligation demeure d'ailleurs générale et doit être proportionnelle à l'intérêt et à la portée de la décision” (l'obligation de motiver les actes administratifs, Bruges, La Chartres, 1992, page 6) ;

Que la motivation formelle doit être adéquate comme le précise l'article 3 de la Loi 29 juillet 1991.

Que le terme « adéquat » implique que la motivation fournie en droit et en fait doit prendre en compte, de manière proportionnée, les différents éléments soumis à son appréciation ;

Que la partie requérante renvoie, à cet égard, à la doctrine qui précise ce qui suit : « Een motivering die slechts rekening houdt met bepaalde elementen van een dossier (ten nadele van de betrokkene) en niet met andere fundamentele elementen, is niet afdoende »

Que le respect de cette exigence doit s'apprécier au regard du principal objectif de la Loi, à savoir, permettre au destinataire d'un acte administratif de comprendre les raisons de fait et de droit qui ont conduit l'administration à adopter l'acte en question et, par voie de conséquence, lui permettre de mieux apprécier la légalité et la pertinence de cette décision et donc aussi de l'opportunité de le contester en justice. (C.E. 14/06/2002, n° 107.842).

Qu'outre une motivation adéquate, la décision de l'Office des Etrangers doit reprendre une motivation exacte et un examen approfondi de la situation concrète de la partie requérante ; Que tel ne fut pas le cas par les parties adverses ;

Que la partie adverse n'a pas procédé à un examen approfondi de la situation concrète de celle-ci, en ce qu'elle n'a pas pris en considération les éléments du dossier administratif ;

Que votre Conseil n'est compétent, dans l'exercice de son contrôle de légalité, que pour vérifier si l'autorité a pris sa décision en se basant sur les éléments factuels corrects ou si elle les a analysé correctement, et si, sur cette base, elle n'a pas abouti à une conclusion disproportionnée ;

Attendu que le principe de proportionnalité constitue une application du principe du raisonnable et requiert un rapport raisonnable de proportionnalité entre les motifs de fait fondant un acte administratif et son objet.

Que le devoir de minutie impose à l'administration de « veiller avant d'arrêter une décision, à recueillir toutes les données utiles de l'espèce et de les examiner soigneusement, afin de prendre une décision en pleine et entière connaissance de cause » (C.E., 23 février 1996, n° 58.328), ce devoir requiert, en outre, que l'administration procède à « un examen complet et particulier des données de l'espèce, avant de prendre une décision ». (C.E., 31 mai 1979, n° 19.671)

Que « l'obligation matérielle de prudence requiert que lors de la préparation et de la prise d'une décision des autorités, tous les facteurs et circonstances pertinents soient soupesés. La prudence lors de la découverte des faits et l'exigence d'un examen prudent constituent un élément essentiel de droit » (CE n°130.662, 27 avril 2004, A.P.M. 2004, liv.5, 99) ;

Que le requérant ne comprends pas la décision intervenue en ce qu'il a respecté son visa et qu'il n'a pas été informé d'un retrait de la part des autorités françaises ; Cette pièce ne figure pas au dossier administratif de sorte que le contrôle de légalité est impossible ;

Que le moyen est sérieux et fondé de sorte que la décision doit être annulée ;”

Vooreerst merkt de Raad op dat verzoeker de schending aanvoert van artikel 74/5 van de Vreemdelingenwet, doch nalaat om hieromtrent enige toelichting te geven, zodat dit middelonderdeel als onontvankelijk aanzien moet worden.

Verder beperkt verzoeker zich in hoofdzaak tot een theoretische uiteenzetting aangaande de volgens hem geschonden rechtsregels en beginselen.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Deze verplichting van uitdrukkelijke motivering waar de administratieve overheid toe gehouden is dient aan de bestemming van de beslissing toe te laten de redenen te kennen waarop deze gebaseerd is, zonder dat de overheid gehouden is de motieven van haar motieven uiteen te zetten.

De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn. Dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben en dat ze draagkrachtig moet zijn. De aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. Om draagkrachtig te zijn dient de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig te zijn. De motivering is volledig indien zij een grondslag vormt voor alle onderdelen van de beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. Dit is *in casu* het geval. In de beslissing wordt immers uitdrukkelijk aangegeven dat de beslissing is gegrond op het feit dat verzoeker niet in het bezit is van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°). De in het verzoekschrift geuite kritiek toont overigens aan dat hij de motieven kent, zodat *in casu* het voornaamste doel van de formele motiveringsplicht is bereikt.

Er wordt geen schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, noch van artikel 62, §2 Vreemdelingenwet aannemelijk gemaakt.

De bestreden beslissing tot teruggrijping, werd genomen op basis van artikel 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Dit artikel bepaalt dat:

“Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan de toegang worden geweigerd aan de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt:

(...)

1° wanneer hij aangetroffen wordt in de luchthaventransitzone zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij het Rijk poogt binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten”

In de beslissing wordt dienaangaande specifiek gemotiveerd:

“Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°): Betrokkene legt een geldig nationaal paspoort van Tunesië en een visum type C nummer 523824580 afgeleverd door de Franse autoriteiten te Tunis voor. Echter het visum werd op 09.05.2022 ingetrokken. Betrokkene beschikt zodoende niet over een geldig visum of machtiging tot verblijf welke hem toelaat het Schengengrondgebied te betreden.”

Uit het administratief dossier blijkt inderdaad dat het visum van verzoeker op 9 mei 2022 werd ingetrokken. Op 9 mei 2022 werd het visum ingetrokken door de Belgische autoriteiten met als reden van intrekking: *“The applicant's intention to leave the territory of the Member States before the expiry of the visa could not be ascertained”*; (de intentie van de verzoeker het grondgebied van de lidstaten te verlaten voor verval van het visum kan niet worden gegarandeerd).

Nu uit het administratief dossier de intrekking van het visum blijkt en verzoeker aldus op 31 augustus 2022 niet in het bezit was van een nieuw visum, kan niet redelijk worden betwist dat verzoeker niet over een geldig visum of machtiging tot verblijf welke hem toelaat het Schengengrondgebied te betreden beschikte.

De verzoeker maakt niet aannemelijk dat de bestreden beslissing behept zou zijn met een motiveringsgebrek.

Evenmin toont verzoeker een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan door enkel te stellen dat de verwerende partij onzorgvuldig is geweest bij het nemen van haar beslissing. Dit beginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Gelet op hetgeen vooraangaat kan geen schending van de zorgvuldigheidsplicht worden aangenomen. Verzoeker toont geenszins aan dat de verwerende partij kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zou hebben gehandeld.

Verzoeker maakt met het voorgaande niet aannemelijk dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU